

Pastillas contra el dolor ajeno

INICIO CÓMPRALAS ENFERMOS OLVIDADOS DIAGNÓSTICATE RECÉTALAS A TU SALUD FARMACIAS SOLIDARIAS

A TU SALUD   Más videos

Quan el dolor és cosa de tots

Metges Sense Fronteres comercialitza a les farmàcies les “pastilles contra el mal aliè”. La campanya pretén conscienciar de les sis malalties més oblidades del món

Solidaris

PALMA Cada dia moren al món 8.000 persones a països pobres a causa de malalties que tenen solució als països avançats. Per això, Metges Sense Fronteres (MSF) ha llançat la campanya “Pastilles contra el mal aliè”, amb l'objectiu de sensibilitzar la societat d'aquests “malalts oblidats”.

L'ONG, en col·laboració amb les distribuïdores farmacèutiques, els col·legis oficials de farmacèutics i

Farmamundi, ha posat a la disposició dels ciutadans aquestes “píndoles”, que en realitat són envasos amb sis caramels de menta amb un format que simula un medicament i que poden adquirir-se en les més de 22.000 farmàcies de l'Estat per un euro. Els sis caramels de menta representen les sis malalties oblidades contra les quals lluita la iniciativa: la malaltia de la son, la tuberculosi, el ‘kala

atzar’, la malaltia de Chagas, la malària i la sida infantil. Entre totes es cobren la vida de 14 milions de persones, un 90% a països en vies de desenvolupament. Amb els fons que es recaptin es finançaran projectes de MSF per al tractament d'aquestes dolences.

La presidenta de MSF, Paula Farias, indica que “no es tracta d'una campanya publicitària”, sinó d'una iniciativa de conscienciació social perquè al seu judici “les persones són solidàries per naturalesa, però existeix un problema de comunicació”, que amb aquesta campanya es pretén solucionar perquè les persones hi empatitzin.

El dolor, com a punt d'unió

Farias assenyala que el punt d'unió del projecte és el dolor, perquè, segons el seu parer, “tot-hom sap el què és”.

Per part seva, l'expert en malalties oblidades de MSF Manuel Pece apunta que les dolences sobre les

quals es vol sensibilitzar la població “no són malalties rares, sinó oblidades”, i adverteix que aquests mals “tenen un potencial mortal molt elevat si no hi ha tractament”.

En aquest sentit, opina que els tractaments “han de ser adaptats a cada cas i més barats” i afegeix que hi ha un denominador comú en cada una de les malalties: la necessitat de la investigació i del desenvolupament per assolir un diagnòstic.

Quant a la diferència que hi ha entre malalties rares i malalties oblidades, el president de la Federació espanyola de distribució farmacèutica (Fedifar), Antonio Mingorance, assenyala que, en el cas concret de les sis malalties esmentades, “hi ha els medicaments, però el problema és aconseguir que arribin als malalts”.

D'altra part, la presidenta de MSF denuncia que en molts casos es tracten les malalties “amb pastilles del segle passat”. • C.A.

Lokus

MIQUEL ANGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

Aquest és el títol de la primera obra de teatre del menorquí Ponç Pons, un text que ens mostra, des de la ironia descarnada i la paròdia, algunes de les claus del mal-estar del nostre temps. En una entrevista l'autor deia: “Hem perdut el nord, el seny i el sentit comú. Estam una mica ‘lokus’”. Viure a un món on encara hi ha guerres i gent que es mor de fam em sembla una aberració i una vergonya que fan plorera”. Miquel, el protagonista de l'obra, diu en un cert moment que “prest viurem a base de pastilles”, i les pastilles, que els metges recepten a Miquel per qualsevol cosa, són omnipresents en aques-

ta obra de teatre. Entre altres significats més o menys explícits, en les pastilles hi ha una crítica a l'immediatisme compulsiu i ingenu, a la frivolitat i el simplisme amb què ens pensam que podrem solucionar problemes d'una complexitat espectacular. La crisi –les crisis– que ens abasseguen no són un refredat, i no hi ha pastilles d'efectes instantanis per guarir-la.

En canvi –i aquest és l'absurd que planeja sobre l'obra de Pons–

hi ha problemes al món que sí que es podrien i s'haurien d'afrontar d'una manera directa i radical, que sí que tenen solució, i en canvi hi fem voltes i més voltes, i ens playem i ens justificam. Quan descobreixes que la raó principal per la qual encara no existeix un tractament universal contra la malària no és científica sinó econòmica (2,50 dòlars per malalt/dia), entens que, certament, tots plegats estam una mica lokus. •

“Hi ha problemes al món que sí que es podrien i s'haurien d'afrontar d'una manera directa i radical, que sí que tenen solució”